

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی حفظ البسه سنتی و بومی در دو کشور ایران و ژاپن

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مهسا نریمانی ابر - کارشناس ارشد مدیریت صنایع نساجی، مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

ایران کشوری بسیار غنی از لحاظ تاریخ، فرهنگ و میراث فرهنگی است. تنوع، زیبایی و اصالت پوشاک سنتی ایران بی نظیر می باشد، اما متأسفانه این کشور بر خلاف بسیاری از کشورهای جهان در امر حفاظت و زنده نگهداشتن پوشاک سنتی خود موفق عمل نکرده است و پیش بینی می شود، این البسه در آینده ای نزدیک صرفاً به یک کالای موزه ای تبدیل گردد. این مقاله با معرفی کشور ژاپن به عنوان یک کشور پیشرفته که توانسته است در خصوص حفظ میراث فرهنگی و از آن جمله لباس سنتی خود، موفق عمل نماید، الگوی ساده ای برای تعریف چرایی و بازگرداندن پوشاک سنتی به منظر اجتماع معرفی می کند. انتخاب کشور ژاپن در این تحقیق از آنجا صورت گرفته که موفقیت این کشور آسیایی در حفظ پوشاک سنتی خود، بیانگر این امر است که در صورت مدیریت صحیح، پیشرفت اقتصادی و جهانی شدن سبب از بین رفتن ارزشهای فرهنگی و بی ریشه شدن مردم یک جامعه نمی شود، بلکه حتی دلایل بیشتری برای حفظ میراث فرهنگی کشورها ایجاد می نماید. بنابراین، این مقاله با نشان دادن پیوند مستحکم بسیاری از نسل جوان کشور ژاپن با سنتهای خویش، سست شدن این پیوندها را در کشور ایران ریشه یابی می کند. همچنین این مقاله می کوشد، ضمن این مقایسه تطبیقی، پتانسیل های موجود برای تعریف کارکردهای جدید از پوشاک سنتی را نیز معرفی نماید. می توان این گونه نتیجه گیری نمود که کشور ایران با توجه به تنوع کم نظیر و حتی بی نظیر در پوشاک سنتی خود و روند کنونی آموزش طراحی لباس که خیل عظیمی از دانش آموختگان را هر ساله به نیروی کار بالقوه کشور تزریق می کند، می تواند با مدیریت صحیح، پیوند نسل جوان را با ریشه های خود مستحکم نموده و علاوه بر حفظ پوشاک سنتی، جان دوباره دادن به آن و جلوگیری از تبدیل شدن آن به کالای موزه ای، در رشد نساجی سنتی و صنعت گردشگری نیز نقش به سزایی ایفا نماید.

کلمات کلیدی:

مطالعه تطبیقی، پوشاک، هنر سنتی، ژاپن، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607834>

